

omhandlede Tilfælde fra Theatrets Side kan benyttes i det Omfang, som maa ansees for ønskelig. De ville vistnok heller ikke kunne fremkalde nogen Betænkelighed, og Commissionen troer endog at vide, at Anstalten af 1842 i tidligere beslægtede Tilfælde, hvor der har været Spørgsmaal om at træde hjælpende til ligeoverfor bestemt afgrænsede Glasfer af

Personer, har paataget sig den med lignende Afvigelser fra dens Plan forbundne større Risiko og Bæsvær.

§§ 39 og 40

behøve formeentlig ikke nogen nærmere Begrundelse.

Bemærkninger med Hensyn til Regulativet af 23de Juli 1856 angaaende de til Opførelse paa det kongelige Theater indsendte og antagne Stykker.

Commissionen har ogsaa taget under Overveielse, om det Forsøg, der ved Regulativet af 23de Juli 1856 blev gjort paa at bestemme Retshforholdet mellem Theatret paa den ene og Forfattere og Componister paa den anden Side, samt paa at dele billigt imellem hiins og disses tildeels sammenskabende, men tildeels ogsaa modsatte Interesser, efter den nu indvundne 12aarige Erfaring, kan siges at have ført til et heldigt Resultat. Udbyttet af denne Overveielse er, at adskillige af Regulativets Bestemmelser ikke kunne betragtes som hensigtsmæssige, nogle fordi andre herhenhørende Forhold i Mellemtiden ere blevne forandrede, andre, fordi den foretagne Deling imellem Interesserne ikke synes at ramme Theatrets og Forfatternes Læve, men at give begge deels for Lidt deels for Meget. Commissionen skal tillade sig at fremdrage de væsentligste Punkter, hvori den mener, at Regulativet trænger til Ændring.

Det er utvivlsomt den Forfatters eller Componists Ret, som har faaet et Stykke eller en Composition antaget, at faae dette

eller denne opført paa Theatret, saasnart det stemmer med detses Læve, at Saadant stæer, og i ethvert Tilfælde indenfor en rimelig Tidsgrensdse. Men naar Regulativet har villet fikke denne Ret saavel overfor andre Forfattere som overfor Theatret ved at bestemme, at de antagne Stykker skulle opføres efter Anciennitet (Regulativets § 4, jfr. § 1), saa er denne Bestemmelse i mange Tilfælde baade til Theatrets og til Forfatternes Skade, fordi Stykkernes høist forskellige Bessaffenhed medfører en stor Forskjel i den Tid, som de fornødne Forberedelser udtræve, og fordi det er lige urimeligt, at et Stykke, der kun behøver faa og simple Forberedelser, skal ligge og vente efter et, der kræver mange og lange, og at Theatret skal være tvunget til at fremdrive Opførelsen af kostbare og besværlige Stykker paa en Aarstid, da disse ikke kunne betale sig, og til at udsætte Opførelsen af andre, som det var beqvemt og fordelagtigt at spille, blot for at iagttage Anciennitetshensynet. Det ligger saameget i Theatrets egen Interesse af og til at kunne byde Publicum noget Ny